

U Zagrebu 02. srpnja 2024.g.

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na br. St-169/2014

IZVJEŠĆE STEČAJNOG UPRAVITELJA

U ODNOSU NA NEPRAVOMOĆNU PRESUDU P-2200/2020 Trgovačkog suda u Zagrebu, TUŽITELJICA: JASNA DIMIĆ iz Orešja, Zdenčice 4, OIB: 28228069693

TUŽENICI: I. IKS Fenster d.o.o. Zagreb, Jelkovečka 15, OIB: 88276202736,
II. Ivica Čačić iz Zagreba, Dankovečka 9, OIB: 92981668662,
III. Beton-Lučko d.o.o., Lučko, Puškarićeva 1/b, OIB: 87425920265,
IV. Alu Product d.o.o., Zagreb, Đačka 72, OIB: 69474234559,
V. RAMGRAD d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vranovina 30, OIB: 39725255356
- radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i naknade štete 38.569,65 EUR

Predmet tužbe je nekretnina upisana u zk.ul.br. 4065 k.o. Strmec Samoborski u zemljišne knjige Općinskog suda u Novom Zagrebu, ZK odjel Samobor, kao kčbr. 4203/2 Stambena zgrada br. 4 površine 366 m² i dvorište površine 720 m² Uluca Zdenčice kao ETAŽA 1 – dvosobni stan na katu, oznake C1-001 površine 34,65 m² i mjesto za ostavljanje motornog vozila u razizemlju oznake PM23 površine 11,50 m².

Četiri ovrhovoditelja pokrenula su na, između više ostalih, označenoj nekretnini prije otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom kao ovšenikom, još 2012.g., ovršne postupke, koji su pred Općinskim sudom u Samoboru spojeni u jedinstveni postupak i provedeni pod brojem Ovr-887/2017.

U toč. I izreke još uvijek nepravomoćne presude P-2200/2020 Trgovačkog suda u Zagrebu, tužiteljica Jasna Dimić, proglašena je predmetna ovrha nedopušteom, dok je u toč. II izreke na odbijen tužbeni zahtjev za naknadu štete u visini od 38.569,65 EUR spp. Žalbe izjavili i tužiteljica protiv odbijajućeg dijela presude, te 1. i 5. tuženik (protiv ostalih tuženika tužba je povučena) protiv toč. I. izreke, predmet je dostavljen Visokom trgovačkom sudu RH 27.03.2023.g. i vodi se pod brojem Pž-1337/2023.

Jasna Dimić je kao kupac sa RAMGRAD d.o.o. Zagreb kao prodavateljem zaključila:

- Ugovor br. 517-07/2008 o kupoprodaji stana i vanjskog parkirališnog mjesta dana 28.08.2008.g. za cijenu od ukupno 51.272,48 EUR i
- Anex br. 1 Ugovoru br 517-7/2008 o kupoprodaji stana i vanjskog parkirnog mjesta dana 11.03.2010.g.

RAMGRAD d.o.o. Zagreb po direktoru Mladen Rajh dana 11.03.2010.g. izdaje Jasni Dimić ovjerenu tabularnu ispravu na kojoj je ovjeren potpis direktora dana 17.03.2010.g.
(Napominje se, da tabularna isprava ne sadrži potvrdu da je kupac isplatio ugovorenu kupoprodajnu cijenu u cijelosti niti djelomično).

U zemljišnoj knizi nema traga da bi Jasna Dimić podnijela prijedlog za uknjižbu svojeg prava' vlasništva na uvodno označenoj nekretnini.

Prema stanju upisa u zemljišnoj knjizi u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, u zemljišnoj knjizi bile zabilježene ovrhe ovrhovoditelja IKS PAVIĆ d.o.o. (Z-1396/12 – Ovr-2144/12) i ovrhovoditelja ČAČIĆ IVICA pod brojem Z-1607/2012 – Ovr-586/12).

Također se napominje, da Adriana Merlić nije nikada nakon otvaranja stečajnog postupka prema stečajnom upravitelju usmjerila zahtjev za izdavanje ovjerene tabularne isprave podobne za provedbu u zemljišnim knjigama, a niti je takav zahtjev u sadržaju traženja da se primjerice odlukom suda utvrdi njezino pravo vlaništva uvodno označenih nekretnina, istakla u sudskom postupku.

Slijedom činjenice da stečajni upravitelj petotuženika na temelju preuzete poslovne dokumentacije od bivšeg direktora prednika petotuženika po otvaranju stečajnog postupka (nepotpuna i neuredna) nije mogao steći saznanje o postojanju prethodno opisanog poslovnog odnosa iz 2008.g. u vrijeme otvaranja stečajnog postupka (08. travnja 2014.g.) u zemljišnoj knjizi bilo upisano na ime prednika stečajnog dužnika RAMGRAD d.o.o. Zagreb, stečajni upravitelj nije imao druge mogućnosti nego **osnovano smatrati da ove nekretnine čine stečajnu masu** petotuženika. Ponovo se napominje, da nije stečajni upravitelj pokrenuo ovrhu na predmetnim nekretninama već prije otvaranja stečajnog postupka ukupno četiri ovrhovoditelja, a stečajni dužnik, upisan kao njihov zemljišnoknjižni vlasnik, u ovršnom postupku ima položaj ovršenika.

Stečajni upravitelj ima zakonsku obveza (čl. 25 st. 1 toč. 9 Stečajnog zakona i dr.) unovčiti odnosno naplatiti stvari i prava **stečajnog dužnika koja ulaze u stečajnu masu**.

Jasna Dimić nije stečajnom upravitelju, iako pozvana rješenjem o otvaranju stečajnog postupka, nikada dostavila obavijest o postojanju izlučnog prava na uvodno označenim nekretninama!

Tijekom trajanja označene parnice, a niti ikada prije niti kasnije, Jasna Dimić na okolnost tvrdnje da je prodavatelju RAMGRAD d.o.o. Zagreb u cijelosti platila ugovorenu kupoprodajnu cijenu, nije dostavila nikakav dokaz. Prilaže tek Ugovor o kreditu sa sporazumom o zasnivanju založnog prava od 19.09.2008.g. između VENETO BANKE d.d. kao kreditora, Jasne Dimić kao korisnika kredita i RAMGRAD d.o.o. Zagreb kao založnog dužnika i slidarnog jamca, na iznos kredita od 40.000,00 EUR.

Prethodno označene i priložene isprave jedini su dostupan izvor podataka, koje zbog nemogućnosti da se izvrši provjera da li su i koji iznosi novca uplaćeni na poslovni račun RAMGRAD d.o.o. Zagreb 2008.g. (izvodi sa računa nisu predani stečajnom upravitelju po otvaranju stečajnog postupka, VENETO BANKA d.d. Zagreb ne posluje u RH već duži niz godina, razlučn vjerovnik – pravni sljednik VENETO BANKE d.d. također ne raspolaže nikakvom relevantnom dokumentacijom), ne daju mogućnost stečajnom upravitelju potvrditi, kako je kupac Jasna Dimić prodavatelju RAMGRAD d.o.o. platila ugovorenu kupoprodajnu cijenu za uvodno označene nekretnina u cijelosti, ili makar djelomično.

Svoje evidentne propuste u postupanju koje je trebalo biti usmjereno na upis svojeg prava vlasništva u zemljišnu knjigu, kao i propuštanje da o svojem izlučnom zahtjevu ikada obavijesti stečajnog upravitelja petotuženika po otvaranju stečajnog postupka nad petotuženikom, tužiteljica je bez osnove nastojala tijekom parnice staviti, makar dijelom, na teret stečajnog upravitelja petotuženika (kojeg i u parnici mjestimice pogrešno poistovjećuje sa prednikom petotuženika i njegovim direktorom).

Za propuste tužiteljice da pravodobno osigura isprave koje predstavljaju pravnu osnovu za eventualno, uknjižbu njenog prava vlasništva, nisu, niti mogu biti u području odgovornosti stečajnog upravitelja. Jednako tako, stečajni dužnik ne može snositi bilo koju štetnu posljedicu propuštanja tužiteljice da sukladno ukazanoj zakonskoj obvezi (čl. 173. st. 4 povezano sa čl. 54. st. 3 Stečajnog zakona) pravodobno obavijesti stečajnog upravitelja petotuženika o postojanju njezinog izlučnog zahtjeva i što je postupao sukladno načelu povjerenja u stanje upisa u zemljišnim knjigama.

Stečajni dužnik kao ovršenik bio je obuhvaćen tužbom slijedom sadržaja odredbe čl. 60. st. 1. Ovršnog zakona, kao petotuženik, isključivo zbog formalnih razloga. Presudom P-2200/2020 Trgovačkog suda u Zagrebu nisu stečajnom dužniku nametnute nikakve obveze, tako da stečajni upravitelj nema niti obveze izdvajanja (rezervacije) novčanih sredstava stečajne mase.

Tužbeni zahtjev tužiteljice za naknadu štete u iznosu od 38.569,65 EUR nepravaomoćno je odbijen kao neosnovan, ali stečajni upravitelj ima mogućnost, u smislu obveze iz čl. ... Stečajnog zakona, navedeni iznos prije zaključenja stečajnog postupka izdvojiti iz stečajne mase (rezervirati polaganjem u sudski depozit).

No, u smislu odgovornosti stečajnog dužnika za naknadu štete, u mogućnosti sam ukazati na odredbu čl. 148 Stečajnog zakona, ponovo i na činjenicu da je predmetna nekretnina unovčena u sudskom ovršnom postupku koji je pokrenut prije otvaranja stečajnog postupka, pa se ne radi o obvezi koja bi bila zasnovana radnjom stečajnog upravitelja, konačno i na pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH s druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda RH od 22.02.2018.g., prema kojem predmnijevani vlasnik može uspješno štititi svoje pravo na predmetu ovrhe kada u postupku dokaže da je ovrhovoditelj bio nesavjestan, nepošten odnosno da je zloupotrijebio svoje pravo, iz svega jasno proizlazi da u slučaju ovršne sudske prodaje nekretnine može za štetu odgovarati isključivo OVRHOVODITELJ, a nikako OVRŠENIK (ovdje stečajni dužnik).

Konačno, sa gledišta provedbe predmetnog stečajnog postupka St-169/2014 ne mogu se u smislu zakonitosti postupanja, na teret bilo kojeg tijela stečajnog postupka istaći bilo koje primjedbe. Uostalom, odredbom čl. 147 st. 1 Stečajnog zakona izrijeком je propisano, kako se o pravu na izdvajanje predmeta utvrđuje prema pravilima za ostvarivanje tih prava izvan stečajnog postupka. Slijedom toga, predmetna presuda P-2200/2020, kojom stečajnom dužniku nije nametnuta bilo koja obveza, NE PREDSTAVLJA ZAPREKU da bi se pristuplo zaključenju predmetnog stečajnog postupka.

RAMGRAD d.o.o. u stečaju
Zagreb, stečajni upravitelj:

PRILOZI:

- Presuda P-2200/20 Trgovačkog suda u Zagrebu od 25.01.2023.g.
- Ugovor br. 517/07-2008 od 28.08.2008.g.
- Aneks br. 1 od 11.03.2010.g.
- Ovjerena tabularna izjava od 11.03.2010.g.
- Ugovor o stambenom kreditu od 22.09.2008.g.
- Pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda RH

Nebojša Antolić Digitally signed by
Nebojša Antolić
Date: 2024.07.02
08:41:35 +02'00'

25 -01- 2023

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/II

23.P-2200/20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Romini Markovinović pravnoj stvari tužitelja JASNE DIMIĆ iz Orešja, Zdenčice 4, OIB:28228069693 koju zastupa punomoćnik Boris Jug, odvjetnik iz Zagreba, Božidara Adžije 22, protiv I. tuženika IKS Fenster d.o.o. Sesveta, Jelkovečka 15, OIB:88276202736 kojeg zastupa punomoćnica Marija Beber, odvjetnica iz Zagreba, Zavrtnica 28, II. tuženika Ivica Čačić iz Zagreba, Trstenik 37, OIB:92981668662, III tuženika BETON-LUČKO d.o.o. Zagreba, Puškarićeva 1b, OIB:87425920265 kojeg zastupa punomoćnik Albina Dlačić, odvjetnik iz Zagreba, Kneza Mislava 10, IV. tuženika ALU PRODUCT d.o.o. iz Zagreba, Đačka 72, OIB:69474234559 kojeg zastupa punomoćnik Goran Katić, odvjetnik iz Zagreba, Ilica 191a te V. tuženika RAMGRAD d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Vranovina 30, OIB:39725255356 kojeg zastupa stečajni upravitelj Nebojša Antolić iz Zagreba, Pavla Hatza 3, a njega punomoćnica Vesna Terhaj, odvjetnica iz Zagreba, Pavla Hatza 3, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon glavne rasprave održane i zaključene dana 16.siječnja 2023. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, I tuženika, i V, i odsutnosti uredno pozvanih II, III i IV tuženika na ročištu za objavu presude održanom dana 25.siječnja 2023. godine

p r e s u d i o j e

I Ovrha Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru pod posl.br. Ovr-887/2017 na nekretnini
- 487/10000 dijela z.k. čest. 4203/2 STAMBENA ZGRADA BR. 4 površine 366 m² i DVORIŠTE površine 720 m², ULICA ZDENČICE, ukupne površine 1086 m², upisane u zk.ul. 4065 k.o. Strmec Samoborski, trajno i neodvojivo povezano sa vlasništvom jednoipolsobnog stana u prizemlju, STAN C1-001 površine 34,65 m², te mjestom za ostavljanje motornog vozila u razizemlju oznake PM 23 površine 11,50 m² (neto korisne površine 2,88 m²) ukupne neto korisne površine 37,35 m², poduložak (ETAŽA) 1
proglašava se nedopuštenom, a što su I., II., III., IV., i V. tuženik dužni trpjeti.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se I. tuženiku IKS FENSTER d.o.o., Jelkovečka 15, Sesvete, OIB: 88276202736, i V. tuženiku RAMGRAD d.o.o. u stečaju, Vranovina 30, Zagreb, OIB:39725255356 solidarno isplatiti tužiteljici JASNI DIMIĆ, Stupnička Ulica 16, Zagreb, OIB:28228069693 iznos od 290.603,00 kn / 38.569,65 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 05.12.2019.g. do isplate u visini

stope sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, a koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 23.03.2020. podnio protiv I, II, III, IV. i V. tuženika tužbu u kojoj navodi, u bitnom, da je dana 26.02.2020.g., Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna Služba u Samoboru, donio u predmetu posl. br. Ovr-887/17, rješenje kojim je treću osobu, ovdje tužiteljicu Jasnu Dimić, uputio da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi utvrđenja da je ovrha na nekretnini označenoj kao: - 487/10000 dijela z.k. čest. 4203/2, stambena zgrada br. 4, površine 366 m² i dvorište površine 720m², ulica Zdenčice, ukupno površine 1086 m², upisane u zk.ul. 4065 k.o. Strmec Samoborski, trajno i neodvojivo povezano s vlasništvom jednoipolsobnog stana u prizemlju, stan C1-001 površine 34,65 m² te mjestom za ostavljanje motornog vozila u razizemlju oznake PM 23 površine 11,50 m² (neto korisne površine 2,88 m²) ukupne neto korisne površine 37,35 m², poduložak (ETAŽA) 1, nedopuštena. Navodi da je tužiteljica stvarni i faktički vlasnik nekretnine, a ne V-tuženik koji je u gore navedenom ovršnom postupku označen kao vlasnik gore navedene nekretnine, a da je stekla navedenu nekretninu temeljem Ugovora o kupoprodaji stana i vanjskog parkirališnog mjesta s ovršenikom Ramgrad d.o.o. br. 517/07- 2008 od dana 28.08.2008.g., ovjerenog po javnom bilježniku Vesni Pučar pod brojem OV - 23353/08 dana 03.10.2008.g., kao i temeljem Aneksa br. I Ugovoru od dana 11.03.2010.g. ovjerenog po javnom bilježniku Vesni Pučar pod brojem OV-5033/10 dana 17.03.2010.g. i Tabularne izjave od dana 11.03.2010.g., ovjerene po javnom bilježniku Vesni Pučar pod brojem OV-5035/10 dana 17.03.2010.g. Tužiteljica je uredno podmirila i porez na promet nekretnina na navedenu kupoprodaju temeljem Poreznog rješenja od dana 30.04.2009.g. te je V-tuženiku Ramgrad d.o.o. u cijelosti i isplatila kupoprodajnu cijenu, obzirom joj je isti slijedom toga i izdao tabularnu izjavu. U tu svrhu Jasna Dimić je sa Veneto bankom d.d. zaključila i Ugovor o stambenom kreditu sa Sporazumom o zasnivanju založnog prava na nekretninama od dana 19.09.2008.g. koji je solemniziran od javnog bilježnika Ilinke Lisonek pod brojem OV-17999/2008 dana 22.09.2008.g. Ističe da je tužiteljica stoga temeljem valjanih pravnih osnova najkasnije u ožujku 2010.g. stekla vlasništvo navedene nekretnine, dakle mnogo prije najranije zabilježbe ovrhe, a koji se svi ovršni postupci danas vode u jedinstvenom predmetu posl.br. Ovr-887/2017., a najranija zabilježba ovrhe datira od dana 13.04.2012. (broj Z-1396/12) kada je zaprimljen prijedlog za takvu najraniju zabilježbu, dakle gotovo četiri godine nakon sklapanja ugovora o kupoprodaji, odnosno gotovo dvije godine od dana izdavanja tabularne izjave temeljem tog ugovora. Tužiteljica je za provođenje predmetnog ovršnog postupka saznala tek nakon provođenja usmene javne dražbe dana 05.12.2019.g., nakon koje ju je kontaktirao kupac koji je ponudio najpovoljniju ponudu za kupnju navedene nekretnine, uz pogrešnu pretpostavku da se ista nalazi u imovini ovršenika Ramgrad d.o.o.

2. Navodi da niti jedan ovrhovoditelj iz gore navedenog ovršnog predmeta, a

što su ovdje I-tuženik do IV-tuženik, pravo na namirenje iz vrijednosti nekretnine nije stekao prije nego što je tužiteljica stekla pravo vlasništva te je stoga jasno da ovrha na predmetnoj nekretnini koja je vlasništvo tužiteljice kao treće osobe nije dopuštena, a navedeni tuženici, zajedno sa V-tuženikom kao ovršenikom, pasivno su legitimirani za takvo utvrđenje u ovome postupku. Ističe da je tužiteljica predmnjevana vlasnik nekretnine sukladno čl. 166 ZV jer može dokazati pravni temelj i istinit način stjecanja nekretnine bez obzira na činjenicu što nije upisana kao vlasnik te kao takva može s uspjehom u parnici radi nedopuštenosti ovrhe utvrđivati da ima pravo koje sprječava ovrhu. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je podneskom od 02.12.2022. preinačio tužbeni zahtjev isticanjem drugog zahtjeva uz postojeći odnosno konkretno zahtjev za naknadu štete protiv I, III i V tuženih u iznosu od 38.569,65 eur / 290.603,00 kn.

3. I tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodi, u bitnom, da glede pokrenutog ovršnog postupka s njegove strane temeljem čl. 122. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima uživa zaštitu povjerenja u zemljišne knjige jer u trenutku traženja ovrhe 13.04.2012.g. nije znao niti mogao znati da je nekretnina prodana tužiteljici od strane V. tuženika, obzirom iz zemljišne knjige isto nigdje nije bilo vidljivo, niti je tužiteljica bilo kada publicirala svoje pravo vlasništva glede predmetne nekretnine, a što je bila u mogućnosti učiniti od 2010.g. kada je pribavila tabularnu izjavu. Navodi da tužiteljica nije uložila niti jedan pravni lijek u tijeku ovršnog postupka niti u tijeku zemljišnoknjižnog postupka upisa prava vlasništva kupca te da nije podnijela prijavu za utvrđenje svoje tražbine u stečajnom postupku nad V. tuženikom. Navodi da je zabilježbom ovrhe stekao pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo istih, a budući da se tužiteljica temeljem predmetnih isprava nikada nije uknjižila kao vlasnik sukladno čl. 119. st. 1. ZV-a, to tuženik ima pravo na namirenje bez obzira na činjenicu da tužiteljica ima isprave podobne za upis.

4. III tuženik u odgovoru na tužbu naveo je, u bitnom, da je prigovor treće osobe u ovršnom postupku i predmetna tužba nisu dopušteni jer su podneseni nakon što je ovrha navodno u cijelosti dovršena, odnosno nakon prodaje predmetne nekretnine na javnoj dražbi.

Tijekom postupka rješenjem suda od 12.01.2023. tužba je protiv III tuženika povučena u odnosu na zahtjev za solidarnom isplatom koji je sadržan u točki 2. tužbenog zahtjeva istaknutog podneskom tužitelja od 02.12.2022.

5. IV tuženik u odgovoru na tužbu, navodi u bitnom, da dovodi u pitanje da bi tužiteljica bila stvarni vlasnik nekretnine odnosno da je isplatila kupoprodajnu cijenu i da je uvedena u posjed nekretnine.

6. V tuženik u odgovoru na tužbu najprije ističe da isti nije potpisao ugovor o kupoprodaji, aneks te izdao tabularnu izjavu kao stečajni dužnik, već je isto poduzeto od strane pravnog prednika V. tuženika te da kupoprodajna cijena nije isplaćena u korist računa V. tuženika. Navodi da tužiteljica nikada nije stekla nikakvo pravo na nekretnini jer nikada nije navedeno uknjižila te da je tužiteljica propustila, kao i o svojem izlučnom pravu obavijestiti stečajnog upravitelja, a da je osim toga nekretnina dosuđena u vlasništvo kupcu Sandiju Fatiću te je ista predana kupcu koji je uknjižio svoje pravo vlasništva, te da je postupak ovrhe dovršen. Smatra da propust

tužiteljice da pravovremeno osigura isprave koje predstavljaju pravnu osnovu za uknjižbu prava vlasništva, odnosno propust da predbilježi svoje pravo vlasništva ne može biti odgovornost petotuženika.

7. II tuženik nije odgovorio na tužbu.

8. Tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu, i to: Rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru broj Ovr-887/17 od 26.02.2020. (list 5-7 spisa), Izvadak iz sudskog registra za I. tuženika (list 36-40 spisa), Prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsi za I. tuženika (list 41-52 spisa), Odluka Ustavnog suda RH (list 53-54 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige (list 55-56 spisa), Pregled statusa e-predmeta za postupak pri Općinskom sudu u Novom Zagrebu, Stalna služba Samobor, broj Ovr-887/17 (list 62-68 spisa), Zapisnik s ispitnog izvještajnog ročišta za stečajni postupak nad V. tuženikom (list 69-74 spisa), Rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru br. Ovr-887/17 od 27.02.2020. (list 85-86 spisa), Sudska praksa (list 102-105 spisa), Prigovor treće osobe tužiteljice i prijedlog za odgodu ovrhe od 13.01.2020. i prijedlog za odgodu ovrhe od 24.03.2020. (list 108-115 spisa), Ugovor o kupoprodaji stana i vanjskog parkirališnog mjesta br. 517/07-2008 od 28.08.2008. , aneks br. I. Ugovoru od dana 11.03.2010. (list 118-129 spisa), Tabularna izjava od 11.03.2010. (list 130-131 spisa), Porezno rješenje od 30.04.2009. (list 132-133 spisa), Ugovor o stambenom kreditu sa sporazumom o zasnivanju založnog prava na nekretninama od 19.09.2008. (list 134-137 spisa), Zapisnik o primopredaji od 03.07.2009. (list 176-178 spisa), Rješenje DGU od 14.04.2009. (list 179 spisa), Povijesni izvadak iz zemljišne knjige (list 180-185 spisa), Povijesni izvadak iz sudskog registra za I. tuženika (list 186-191 spisa), Zaključak Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru br. Ovr-887/17 od 27.02.2020. (list 192-193 spisa), Zaključak o prodaji Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru od 02.10.2019. (list 194-203 spisa), Rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru br. Ovr-887/17 od 03.09.2017. (list 206-209 spisa), Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-169/14 od 31.05.2021. (list 233-241 spisa).

9. Sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu ZPP) temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u odnosu na zahtjev za proglašenjem ovrhe nedopuštenom osnovan, a tužbeni zahtjev da mu I i V tuženici nadoknade štetu neosnovan.

10. Predmet spora je a) zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe na nekretnini tužiteljice označenoj kao: - 487/10000 dijela z.k. čest. 4203/2, stambena zgrada br. 4, površine 366 m² i dvorište površine 720m², ulica Zdenčice, ukupno površine 1086 m², upisane u zk.ul. 4065 k.o. Strmec Samoborski, trajno i neodvojivo povezano s vlasništvom jednoipolsobnog stana u prizemlju, stan C1-001 površine 34,65 m² te mjestom za ostavljanje motornog vozila u razizemlju oznake PM 23' površine 11,50 m² (neto korisne površine 2,88 m²) ukupne neto korisne površine 37,35 m², poduložak (ETAŽA) 1, određene rješenjem o ovrsi Općinskog suda

poslovni broj Ovr-887/17 od 20. siječnja 2010. (dalje: rješenje o ovrsi) i b) zahtjev za naknadu štete protiv I, III i V tuženika u iznosu od 290.603,00 kn.

11. Tijekom postupka rješenjem suda od 12.01.2023. tužba je protiv III tuženika povučena u odnosu na zahtjev za solidarnom isplatom koji je sadržan u točki 2. tužbenog zahtjeva istaknutog podneskom tužitelja od 02.12.2022.

12. Između tužitelja i tuženih sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti s obzirom na navode tuženika da tužitelj nema pravo koje sprječava ovrhu jer se vlasništvo nekretnine stječe tek upisom u zemljišne knjige. Sporno je ovdje je li tuženik bio savjestan ili nesavjestan u trenutku prilikom zabilježbe ovrhe na predmetnoj nekretnini tj. je li isti znao ili je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da ono što je upisano u zemljišnim knjigama nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnoga stanja.

13. Naime, tužitelj kao treća osoba je rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru broj Ovr-887/17 od 26.02.2020. upućen na parnicu protiv I tuženika, II tuženika, III tuženika, IV tuženika kao ovrhovoditelja te V tuženika kao ovršenika, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u skladu s odredbama članaka 55. i 56. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08 i 139/10; dalje: OZ).

14. Odredbama članka 55. OZ-a je propisano da osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglaš nedopuštenom (stavak 1.). Prigovor se može podnijeti do dovršetka ovršnoga postupka. Podnošenje prigovora ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine (stavak 2.). Sud će prigovor dostaviti ovrhovoditelju i ovršeniku i pozvati ih da se u roku od osam dana očituju o prigovoru (stavak 3.). Ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud će podnositelja prigovora rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjеровljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama (članak 56. stavak 1. OZ-a).

Dakle, prema izričitoj zakonskoj odredbi, treća osoba je dužna svojom tužbom obuhvatiti i ovrhovoditelje i ovršenika(e), te protiv njih zatražiti da se ovrha u odnosu na određeni predmet proglaš nedopuštenom. U tom smislu tuženici u ovoj izlučnoj parnici u vezi s tim zahtjevom imaju položaj nužnih suparničara jer zakon nalaže da oni budu zajednički tuženi. Oni su svakako i jedinstveni suparničari u smislu odredbe članka 201. ZPP-a jer se u odnosu na njih mora istaknuti isti zahtjev o kojemu sud ne bi mogao donijeti sadržajno različitu odluku – određena bi ovrha po prirodi stvari u odnosu na oba tuženika mogla biti proglašena ili nedopuštenom, ili bi zahtjev kojim bi se to tražilo u odnosu na obje stranke morao biti odbijen. U smislu odredbe članka 201. ZPP-a, tuženici se smatraju kao jedna parnična stranka pa se odgovori na tužbu u skladu odredbom članka 201. ZPP-a, proteže i na tuženike koji na tužbu nisu odgovorili.

15. Nesporno je da je tužitelj kao kupac dana 28.08.2008. s V tuženikom zaključio ugovor o kupoprodaji nekretnine pobliže označene u tužbenom zahtjevu, da mu je nekretnina predana u posjed i da mu je izdana tabularna isprava, te da se u vrijeme podnošenja tužbe nekretnina nalazila u tužiteljevom posjedu. Također je nesporno da se tužitelj nije uknjižio u zemljišne knjige kao vlasnik predmetne nekretnine. Nesporno je da je najranije 13.04.2012. u zemljišnim knjigama zabilježena ovrha na predmetnoj nekretnini na temelju rješenja o ovrsi pod poslovnim brojem Z-1396/12

16. S obzirom na nesporne činjenice da je u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu za nekretninu, te da se nalazi u posjedu nekretnine, u konkretnom slučaju tužitelj je predmnijevani vlasnik koji štiteći svoje pravo na predmetu ovrhe mora dokazati da je ovrhovoditelj, bio nesavjestan, nepošten odnosno da je zloupotrijebio svoje pravo kada je uknjižio založno pravo na predmetnoj nekretnini koja je upisana kao vlasništvo ovršenika, ovdje V tuženika te pokrenuo ovrhu.

17. U odnosu na navode IV tuženika da je upitno da li je plaćena kupoprodajna cijena sud navodi da je tabularna isprava izdana dana 11.03.2010., a tabularna isprava/izjava dokument kojim prodavatelj izjavljuje da je nekretnina u cijelosti isplaćena te da dopušta upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na kupca. Prodavatelj mora izdati kupcu tabularnu ispravu/izjavu, ako je kupac svoje obveze izvršio na uredan način, odnosno isplatio ugovorenu cijenu. Stoga je nesporno da je tužitelj platio kupoprodajnu cijenu na temelju Ugovora o stambenom kreditu od 22.09.2008. ovjerenog kod javnog bilježnika pod poslovnim brojem OV-17999/08 sklopljenog sa Veneto Bankom.

18. Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da tužitelj nije stekao vlasništvo predmetne nekretnine jer se nije upisao u zemljišnu knjigu kao njezin vlasnik (argument iz članaka 115. i 119. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14; dalje: ZV). No, to samo po sebi ne znači da tužitelj nema pravo koje sprečava ovrhu, kao što to tvrde I, III, IV i V tuženik.

Naime, na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 22. veljače 2018. zauzeto je pravno shvaćanje da predmnijevani vlasnik može uspješno štiti svoje pravo na predmetu ovrhe kada u postupku dokaže da je ovrhovoditelj bio nesavjestan, nepošten odnosno da je zloupotrijebio svoje pravo.

Stoga, suprotno navodima tuženih, sama činjenica što se tužitelj nije upisao kao vlasnik predmetne nekretnine ne utječe na njegovo pravo tražiti nedopuštenost ovrhe jer je u konkretnom slučaju tužitelj predmnijevani ili pretpostavljeni vlasnik predmetne nekretnine u smislu odredbe članka 166. stavka 1. ZV-a koji ima pravo koje sprečava ovrhu u smislu odredaba članka 55. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08 i 139/10; dalje: OZ).

Sukladno odredbi članka 166. ZV-a, onaj tko u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom dokaže pravni temelj i istinit način stjecanja stvari smatrat će se vlasnikom te stvari (predmnijevani vlasnik) prema osobi koja stvar posjeduje bez pravnog temelja ili na slabijem pravnom temelju (st. 1.). Predmnijevani vlasnik treba, umjesto da dokazuje vlasništvo, dokazati činjenice na temelju kojih se predmnijeva njegovo vlasništvo (st. 4.).

19. U konkretnom slučaju, tužitelj kao kupac je kupio predmetnu nekretninu 28.08.2008. od V tuženika kao prodavatelja koji je uknjižen kao njezin vlasnik, na temelju valjanog Ugovora, te je u cijelosti platio cijenu za predmetnu nekretninu. Osim toga, V tuženik kao prodavatelj je, 17.03.2010., izdao tužitelju kao kupcu valjanu tabularnu izjavu, a tužitelj kao kupac je obavezan na plaćanje poreza na promet na predmetnu nekretninu. Konačno, tužitelj se nalazio od 03.07.2009. u samostalnom i neposrednom posjedu predmetne nekretnine.

20. Sve navedene odlučne činjenice su se nesporno dogodile prije pokretanja ovršnih postupka jer 13.04.2012. datira najranija zabilježba ovrhe (Z-1396/12).

21. Dakle, prije tog trenutka tužitelj je već imao valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini u smislu odredbe članka 115. stavka 1. ZV-a, u cijelosti je ispunio svoju obvezu plaćanja cijene za predmetnu nekretninu prema V tuženiku (ovršniku) te se nalazio u njezinom samostalnom i neposrednom posjedu.

S obzirom na gore navedena činjenična utvrđenja ovaj sud nalazi da predmetne okolnosti kada je tužitelj kupio spornu nekretninu još 2008. godine i od tada je u njezinom posjedu, ukazuju na to da ovrhovoditelji prilikom pokretanja ovršnog postupka 2012. godine nisu postupali u dobroj vjeri, međutim to nije odlučno u ovoj pravnoj stvari.

22. Naime, da tome i nije tako odnosno da nije dokazano da su ovrhovoditelji bili nesavjesni, nepošteni odnosno da su zloupotrijebili svoje pravo, tužitelj kao treća osoba u konkretnom slučaju ima pravo koje sprječava ovrhu u smislu odredaba članaka 55. i 56. OZ-a. Naime, odredbama članka 79. OZ-a je propisano da čim sud donese rješenje o ovrsi, zatražit će da se u zemljišnim knjigama upiše zabilježba ovrhe (stavak 1.), a tom zabilježbom ovrhe ovrhovoditelj stječe pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine (pravo na namirenje) i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine (stavak 2.). Dakle, da bi ovrhovoditelj mogao ostvariti svoje pravo na namirenje nužno je da na nekretnini koja je predmet ovrhe nije došlo do promjena prava vlasništva prije nego što je došlo do zabilježbe ovrhe u zemljišnim knjigama što ovdje nije slučaj. U konkretnom slučaju ovršni postupak je pokrenut prijedlogom I-IV tuženih tijekom 2012. povodom kojeg su prvostupanjski sudovi donijeli rješenja o ovrsi također tijekom 2012., te najranija zabilježba ovrhe datira od 13.04.2012. V tuženik kao prodavatelj je na temelju pravnog posla prenio pravo vlasništva nad predmetnom nekretninom Ugovorom sklopljenim 28.08.2008. pa tužitelj u konkretnom slučaju ima valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva.

Osim toga tužitelj je cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu za predmetnu nekretninu te je 03.07.2009. obavljena primopredaja stana i od tog trenutka tužitelj se nalazi u posjedu predmetne nekretnine.

Dakle, sve navedene činjenice su se nesporne dogodile prije pokretanja predmetnog ovršnog postupka zbog čega je, kao što je prethodno obrazloženo tužitelj predmnijevani vlasnik predmetne nekretnine.

U slučaju kada bi u ovršnom postupku radi namirenja novčane tražbine ovrhom na nekretnini došlo do provedbe ovrhe tužitelj bi u konačnici slijedom postupanja suda i slijedom donošenja odluka koje će ovršni sud donijeti tijekom tog postupka bio lišen svog prava na mirno uživanje vlasništva jer bi nekretnina bila prodana na javnoj dražbi, dosudila bi se najboljem ponuditelju koji bi se upisao kao vlasnik u zemljišnim knjigama

i kupac bi imao pravo umjesto ovrhovoditelja tražiti iseljenje tužitelja i predaju u posjed nekretnine kupcu, sve sukladno odredbama članka 74. do članka 126. OZ-a.

23. Stoga se, u konkretnom slučaju kada je tužitelj predmnijevani vlasnik predmetne nekretnine, a uzevši u obzir nespornu činjenicu da se od 2009. tužitelj nalazi u njezinom posjedu kao i narav predmetne nekretnine, po ocjeni ovoga suda, provođenjem ovrhe protiv osobe koja je samo formalni vlasnik predmetne nekretnine, zadire u pravo na mirno uživanje dobara tužitelja kao treće osobe. Zbog toga tužitelj ima pravo na zaštitu tog svog prava sukladno odredbama članka 1. Protokola 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine“ – Međunarodni ugovori, broj: 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05 1/06 i 2/10) kojima je propisano da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne smije lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava (stavak 1.) (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj Revt 219/13-2 od 14. lipnja 2016. i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6931/2016 od 10. srpnja 2019.). Prema ocjeni ovoga suda, u konkretnom slučaju treba dati prednost u zaštiti navedenog prava na mirno uživanje dobara tužitelja kao treće osobe pred pravom I-IV tuženih kao ovrhovoditelja da u ovršnom postupku namire svoju tražbinu prema V tuženiku kao formalnom vlasniku predmetne nekretnine (koji je učinio nespornom da predmetna nekretnina nije ušla u njegovu stečajnu masu jer nije dio njegove imovine), pa sve i ako ne postoje elementi ili da nije dokazano da su I-IV tuženik kao ovrhovoditelj bio nesavjestan, nepošten odnosno da je zloupotrijebio svoje pravo.

24. Dakle, to je odlučna činjenica za razrješenje spora.

25. Dalje, ovrha na nekretnini provodi se zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom nekretnine i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom. Dakle, posljednja ovršna radnja u provedbi ovrhe na nekretnini predstavlja namirenje ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom, a kako ovrhovoditelji nisu namireni iz iznosa dobivenog prodajom ovrha nije dovršena. U tom smislu prigovori tuženih da je ovrha dovršena nisu odlučujući za razrješenje predmeta spora.

Dalje, u cijelosti su i nejasni i neutemeljeni navodi V tuženika da se pravna osoba u stečaju ima smatrati prednikom pravne osobe u stečaju. U svakom slučaju otvaranjem stečaja V tuženika ne mijenja se sadržaj prava i obveza V tuženika, tužitelj je platio kupoprodajnu cijenu prodavatelju nad kojim još nije bio otvoren stečajni postupak i takva isplata u svakom slučaju znači da je kupac isplatio svoju obvezu plaćanja cijene predmeta kupoprodaje pa su takvi navodi V tuženika u potpunosti irelevantni te ih je nepotrebno objašnjavati.

Uzevši u obzir sve navedeno, ovaj sud je utvrdio kako tužitelj ima pravo koje sprječava ovrhu zbog čega je ovaj sud je odlučio kao u izreci presude.

26. U odnosu na zahtjev za naknadu štete koji tužitelj temelji na odredbi čl.56. Ovršnog zakona protiv I, III i V tuženika.

Prema čl. 56.st.1. Ovršnog zakona propisano je da ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz članka 52. i 53. stavka 1. ovoga Zakona provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinačiti tužbu tako što će zatražiti od suda da

ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu. Šteta na čiju naknadu ovršenik ima pravo obuhvaća i razliku između vrijednosti unovčenog predmeta ovrhe i cijene po kojoj je on unovčen (st. 2.).

Na novčane iznose iz stavka 1. ovoga članka ovršenik ima pravo na zakonsku zateznu kamatu od kada je ovrhovoditelj neosnovano stekao novčana sredstva iz njegove imovine, odnosno od unovčenja dijelova imovine ovršenika (st. 3.).

27. Naime, aktivno je legitimirana podnošenje izlučnog prigovora i izlučne tužbe treća osoba koja tvrdi da na predmetu ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu. Prigovor (tužbu) ne može podnijeti ovršenik jer ovlaštenje iz čl. 59-61 OZ-a nije ustanovljeno u njegovu korist. Dakle, treća je osoba ovlaštena istaći izlučni prigovor odnosno izlučnu tužbu. Međutim, kao što ovršenik nije ovlašten koristiti ove instrumente zaštite, tako treća osoba ne može podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi (bilo s naslova čl. 50. OZ-a-redovnu žalbu, bilo čl. 53. OZ-a-žalba nakon proteka roka) tvrdeći da ima takvo pravo na predmetu ovrhe koji sprečava ovrhu. Isto vrijedi za podnošenje prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Treća osoba nije stranka ovršnog postupka. Prema tome, suprotno mišljenju tužitelja, odredba čl. 56. Ovršnog zakona ne može se analogno primijeniti i na pravo treće osobe kada je ista radi ostvarivanja svog prava upućena u parnicu radi utvrđivanja nedopuštenosti ovrhe.

Slijedom navedenog tužitelj nije aktivno legitimiran za zahtjev za naknadu štete ili stjecanja bez osnove prema tuženicima te je stoga odlučeno kao pod točkom II izreke presude. To ne sprječava tužitelja da pokrene tužbu radi naknade štete ili stjecanje bez osnove u u drugom parničnom postupku.

28. Odluka suda o zahtjevu stranaka za naknadu troška parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 2., čl. 155. i 156. ZPP-a, Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 157/13 i 110/15) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 148/09, 142/12, 103/14 i 118/14; dalje: OT).

Treba istaći da iz sadržaja spisa proizlazi da je u ovoj pravnoj stvari tužitelj tužbom iz 2020. postavio zahtjev za proglašenje ovrhe nedopuštenom da bi na kraju dana 02.12.2022. istaknuo pored postojećeg i zahtjev za naknadom štete u visini od 38.569,65 eur / 290.603,00 kn. Sud je na ročištu dana 13.12.2022. sukladno čl.40. ZPP-a utvrdio vrijednost predmeta spora za oba zahtjeva 290.603,00 kn.

U skladu s odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a i čl. 158. ZPP-a proizlazi da su imajući u vidu visinu tužbenog zahtjeva, stranke djelomično uspjele u parnici i to tužitelj u 55 % a tuženici u 45%.

Pri tome treba imati u vidu da se u skladu s odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a, omjer uspjeha u parnici ocjenjuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

Stoga se kod dosude troška postupka nije dovoljno rukovoditi samo razmjerom uspjeha tužitelja u parnici (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj U-III-203/2020 od 15. listopada 2020.).

Tužitelj je u ovoj pravnoj stvari uspio u dokazivanju osnove zahtjeva, a što je sud imao na umu prilikom odluke o omjeru uspjeha i trošku postupka.

Odredbom čl. 154. st. 4. ZPP-a propisno je između ostalog da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove.

Stoga imajući u vidu sve naprijed izneseno, kao i uspjeh stranaka u približno jednakim dijelovima pa je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

29. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao pod točkom III izreke.

U Zagrebu, 25. siječnja 2023.

Dokument je elektronički potpisan:
ROMINA MARKOVINOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
25-01-2023
08:30:22

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=MARKOVINOVIĆ
G=ROMINA
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ

S U D A C
Romina Markovinović

POUKA O PRAVINOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. točke 1., 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

tužitelju po punomoćniku uz pristojbu
I tuženiku po odvjetniku

II tuženiku po odvjetniku
III tuženiku
IV tuženiku
V tuženiku

broj zapisa: **eb318-61070**

kontrolni broj: **005a9-626d4-41b7b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.